

הטכסט והמוסיקה

הקורא התאכזב מעמדת העורך אורי אבנרי בעניין נגינת ואגנר בישראל (העולם הזה" 2303)

אני עצמי מוסיקאי האהב את המוסיקה של ואגנר ברובה, ואף מבצע אותה לעיתים די קרובות בחיילי. אך בשאלת השמעתו בי ארץ גישתי שונה. יש להבהיר ש-להיותו של ואגנר עצמו אנטי-שמי אין שום שייכות לעניין ה-חלחלה שמעורר רעיון השמעת המוסיקה שלו בארצנו בפומבי, כי ארזני יהודים ניצוליה-שואה. כפי שידוע, מלחינים גדולים אחרים — כמו בטהובן ושופן — היו אף הם אנטישמים ולא עלה עדיין בדעתו של איש לנסות להחרימם. הסיבה העיקרית לסלידה מ-ביצוע היצירות בארץ נעוצה ב-יחס המיוחד ביותר שבין המוסיקאי והטכסט הואגנרי ובין המנגיגות והאידיאלוגיה הנאציים, אשר מצאו ביצירות אלה את המריטוס שבוצרתו ביקשו הם לבסס את תורתם. תפקידו היה להחליף את המיתוס הכנסייתי-דתי. לא היה זה עניין של מיקרה, אן של אהבה אישית של היטלר ל-

מוסיקה זו. אין זה מיקרה שוואגנר נר הפך לאליל, וביירוויס למקום של עלייה-לרגל. הם הפכו את המוסיקה הזאת למעין הימנון-לאומי, שאותו שידרו ללא הרף, ש-לציליו צעדו, ושאותו גם שידרו ברמקולים לאסירי מחנות-הריכוז.

הרעיון שמוסיקה זאת תושמע בפומבי בארץ הוא בלתי-ניסבל, לכן לרבים מאיתנו, יש להתחשב ברגשות אלה כל עוד חי בקירבנו יהודי אחד שכך הוא חש. למותר לציון שמי שאכן רוצה להקשיב לוואגנר יוכל לעשות זאת בדירתו באין מפריע. אורי סגל, ירושלים

נימוקים משונים

הקורא יוצא נגד אחד ה-נימוקים של שוללי הש-מעת ואגנר

בחילה תוקפת אותי כשאני שור-מע את האומרים: אני בעצמי אר-הב את ואגנר... אני יודע כמה שהוא חשוב... אני מוכן שישמיעו אותו במחזרת, למבנים ולתלמי-די מוסיקה. אך לעם כולו — זה לא!

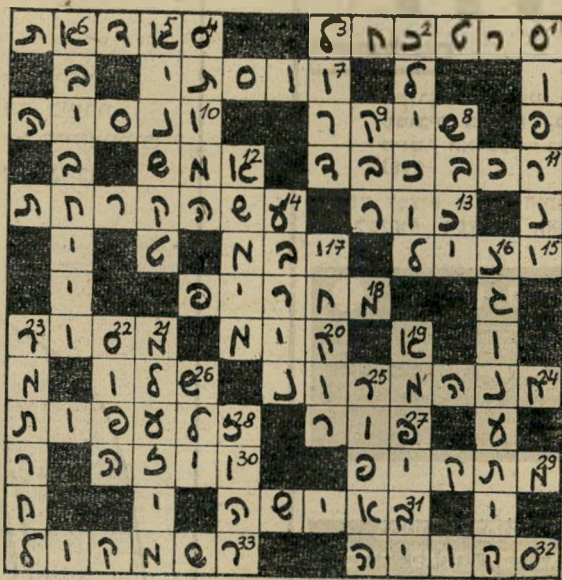
ריח של אליטיזם עלוב ומרושע גורף מהגימוקים האלה. כביכול יש אנשים, שהם משיכמם ומעלה, הם מבינים, להם זה לא יכול הנאציזם כאשר יאזינו לוואגנר ה-להזיק, בהם לא תדבק הטומאה גורא, אך הם לא דואגים לעצמם, הם דואגים לעם החלש, החשוף לכל השפעה מוזיקה, שאינו מסוגל להתגונן.

תדרו מזה! כל אחד יכול לש- (המשך בעמוד 14)

מ א ו ז ך :

- למרות שהצליח לשמר את הדלות בשיטה מדעית עתיקה, הוא לא נחשב לרציני (6)
- השריד שנותר מהתביעה (5)
- בעליו נדיב, כך נתגלה ב-בדיקת א.ק.ג. (2, 3)
- קיים בתוכי משהו זעיר וקיצוני (4)
- חסר לה כסף לחג הבא — כך אומרים (5)
- יורה מי שרואה את הגר-לד (6)
- באלהים! שלום ולהתראות באמריקה (3)
- היא שומרת על הטמ-פרטורה הנמוכה בסירה (3)
- אם הצלוב הדגימה כך את העזתה (מ) (4, 3)
- בשום פנים ואופן לא נצ-יית לחיה הזאת (4)
- יש רבים כמוהו בעיר, אך רק אחדים מופיעים בשיר (3)
- מה עושה אריקה יונג עם כבשים במיטה, כשהיא טובלת מגודלי שינה? (5)
- לא היה זקוק למשקה ב-חדרו הלח (3)
- מאונך: לומר שלום לעצלו, זה פשוט בזבוז זמן (4, 5)
- חי בגפו בפתח-תקוה, וב-קולנוע עושה צחוק מכולנו (2, 5)
- ספרי את הסוד הצפון ב-נעלים (3)
- מאן לשוב ולהשתמש ב-שמיכת צמר (3)
- זה גר'חיות צמרת, כך ער-לה מדיווחו של שליחנו בור-שינגטון (2, 4)

בחרון תשבצות 2305

- כך שעו לדבריה, ושינו את עמדתם (5)
- מסכן הצייר הנודע, הוא הועבר לטיפולו של קווינסי (4)
- בספר צריך לחפש רר-פא באופן דחוף (5)
- אולי זה נשמע מוזר, אבל הלה מת מצחוק (5)
- מי הן שתי הבהמות ה-אלה, שכל הזמן חוזרות על אותה שאלה? (3, 3)

מ א ו ז ך

- על שפת-הים הוא ישמור עליך מהבריון (6)
- הטירון מבולבל? זה כבר הפך לשיגרה (6)
- בקיצור אני מאחל לעוף הזה עד מאה ועשרים (מ) (4)
- מסרבים לקבל את הרפור-טים (5)
- האם ידעתם שבראש המש-טרה עומד אדם דתי מאוד? (4, 2)
- כשהוא שורק כעלי, סימן שהנצחון היה מוחץ (3, 2, 3)

המכון הישראלי לספר נשים קוסמטיקה וכימיה

קורסים ספרות נשים - קוסמטיקה - ניקיון מניקו הוצאת שער בחשמל (אפילציה)

* סלון ומנון יופי

תסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול, צביעה, פסים, טיפול פנים, איפור, הוצאת שיער בשעווה

* הגנת נלות *

מחירים עממים • שרות מעולה.

תל-אביב יודפת 4 נ"ד דיונוגוף 190 226066 188
רמת-גן הוצב 86 חול בנין אואזים "סלון אוה"י

בס הזה

הפילחם

ברוסים

יום הזה" 997
י"ד: 21.11.1956

... פטר פריי, הבמאי שתקע בישראל (על עכ"ל מדיאה), עומד לערוך ב-ידיה של תוכניות תעודתיות ת הראשונה בסידרה תוקלט יעבדות בנתניה... גלי את שעות-השידור לאחר ומעתה נפתחם שידורי ת בשעה 6 מדי ערב.

נשים

יסנאל, וישראלי יד חיים פיתגם עתיק: מי שי כבר אינו צריך לחפש ידיון הארץ כתב בטעות, גומו של ח"כ מק"י ד"ר פשעים מדיניים" במקום "התלונן סנה ואמר: ורגנים — הם הופכים את לפשעים."

באו ד"ר יגאל ירין וח"כ יגאל אלון למסע-הסברה מישרד-החוץ, אמר מנהל "שימועון פרס": זה מתנו הצבאית, שגם בימי גנו גנרלים לייצוא."

טוה שמיר בטורו בקולמוס מפנים על המשטר: "אם זו מעצמה אירופית שתשי את הצבא המצרי מחדש חה להיות דווקא רוסיא), פעם לספק למצרים לא רק א גם את החיילים."

משה דיין לא שכה בימי ת חיבתו הרבה לעתיקות: רכש מידי החושבים הדי כדים עתיקים, ואילו באל-הה שיבריחרס מן החולות.

אה הכללית: "מה יהיה?" שלה דוד בן-גוריון ה-סיני: "דינג סיני מצא ד מנכבדי העיר בנהר. רץ פחתו של המת ואמר: אם ו זהובים, אמסור לדייכם כי מיטשפתכם. השיבו ה-לך רק 50 זהובים, כי ת. סירב הדינג וחזר לביתו. יספר, כשהמיטשה לא נתי הדינג ושאל בעצת חכם מ: הגויה בידך ואין אחרת דאי לך לחכות. ואילו בני ד"ר גם הם לשאלו בעצת שייב להם אותה תשובה: הדינג בגוויה כשתתחיל חכו!

עמונאד פרת על המצב נהאור מוזיה, בולגאנין מד מצב אינו מזהיר."

בן באר, עם תום הקרבות י: אספר כבר להודיע שתוא יכול לחזור הביתה."

מיוולת הזה 2307